

Kiállítás megnyitó

Néhány gondolatot külső szemlélőként, vagy műélvezőként szeretnék hozzáfűzni az itt látható csodához.

A gyógypedagógiai iskolákban kiemelkedően hangsúlyos a személyiség teljes részvételét segítő eszközök biztosítása. Az intrapszichés folyamatok rendezése, az élményreakciók feldolgozása mellett az elfogadott viselkedési normák, megfelelő kommunikációs készség kialakítása, a problémamegoldó és stressztűrőképesség kibontakoztatása.

Ebben a komplex folyamatban – különösen ezeknél a gyermekeknél, a verbális kifejezés fejletlensége, elégtelensége miatt;– jelentős szerepet kap a művészeti foglalkoztatás minden formája. A minél szélesebb palettáról válogató művészeti lehetőségek felkínálása felkelti az érdeklődést, beindítja a fantáziát, az alkotás a fejlődés lehetőségét nyújtja. Utalok itt a kreativitás és intelligencia közti összefüggésre, valamint a kognitív képességek és a finommotorika bizonyítottan egymást támogató területeire. A sokféle technikával való találkozás megváltoztatja a gyermek tanuláshoz való hozzáállását, és tanulási képességeit is.

Ezeknek a gyönyörű szövéseknek nagyon komoly tervező munka van a háttérben, ezenkívül – hogy a minta pontosan kijöjjön, szövés közben állandóan számolni kell, állandóan ellenőrizni a lánc- és vetülékfonalak helyzetét. A legapróbb számolási hiba felborítja a mintát is. Ha a számolás pontos, a szövés korrekt lesz. A szépséget a

minőségi fonalak, a jól megválasztott színek, a különböző nehézségi fokban indított csíkrítmusok és ornamentikák teszik élővé. Anyag – forma – szín – technika egysége, harmóniája.

A kiállítás sokszínűsége láttatja mindenkivel, hogy a feladatok teljesen személyre szabottak.

A kerámia műhely nagyon egyszerű, szinte archaikus tömörszerűséggel megformált edényeitől egészen a nagy műgonddal épített, összetett szobrokig vonultat fel műalkotásokat. Látom rajtuk az élvezet otthagyt ujjlenyomatait. Látom, hogy mindegyiknek más a belső logikája, hogy mindegyik más szervezőelv alapján épül. Érzem mögöttük azt a szabad, inspiráló levegőt, amely nem iskolásan oktat, hanem teret ad egy-egy belső motívum, érzés, egyéb tartalom külsővé formálásához. Ott van rajtuk a kísérletezés szabadsága, bátorsága és boldogsága is – és a másik oldalról mindezek facilitálása, támogatása.

A képekről ugyanezt mondhatom. A sokféle technika, a bátor méretek, a jó minőségű eszközök olyan alapjai ezeknek, amelyeket választékos szakszerűséggel kínált a gyerekek elé a grafikai műhely vezetője. Jól látható rajtuk az elmélyedt munka, önfelelt színhasználat, játékosság, bátorság. Megannyi lehetőség elaborációra, katarziszra. Ámulva néztem az egy-egy képre szánt odaadó türelmet, más helyen pedig a belső képek elegáns, határozott vonalvezetéseit. A teljes átadottság, áthevültség lenyomatait látjuk itt.

A selyemfestés, mint lehetőség is telitalálat. A gyönyörű színek, formák egymásba folyása mindig új meglepetéssel ajándékozta meg a

készítőket. Elképzelem a lelkesedést egy- egy ilyen lebbenékeny csoda elkészültekor. E színes kavargás érzelmi hatása alól én is nehezen vonom ki magam. Gondolom a gyermekek is lelkesen merítkeznek meg ebben.

A nonverbális médiumokban az érzelmi bevonódás megannyi lehetősége biztosított és mind a gyermekkel való kapcsolat megszilárdításában, mind érzelmei feldolgozásában segítenek

Pontosan ezeken keresztül sikerül a műhelyvezetőknek a gyermekekben föllelni az erőt, mely világuknak formát, életüknek biztatást képes adni.

Lehet-e ennél többet is tenni értük?

Budapest, 2009. 06. 22.

Komáromi Erzsébet Katalin
textilművész, képzőművészet-terapeuta